ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ CHRISTINE STIX-HACKL

της 10ης Ιανουαρίου 2002 [1]

1. Με προσφυγή που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιανουαρίου 2001, η Επιτροπή άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή προκειμένου να διαπιστωθεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης [2], ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να της τα γνωστοποιήσει, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ανωτέρω οδηγία. Επιπλέον, η Επιτροπή ζητεί να καταδικαστεί το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

2. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ύπαρξη παραβάσεως, στο πλαίσιο προσφυγής βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή έχει κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη [3].

3. Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, κατά τη λήξη της δίμηνης προθεσμίας που είχε τάξει η Επιτροπή με την αιτιολογημένη γνώμη της, η οποία κοινοποιήθηκε στις 3 Αυγούστου 2000, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν είχε λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα, ιδίως όσον αφορά τις υπεράκτιες εγκαταστάσεις, προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/61.

4. Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δεν αμφισβητεί ότι παρέλειψε να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για την ορθή μεταφορά της οδηγίας 96/61 στην εσωτερική έννομη τάξη του.

5. Η υποχρέωση μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη απορρέει βάσει του κοινοτικού δικαίου, αφενός, απευθείας από την ίδια την οδηγία και, αφετέρου, από τα άρθρα 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ και 10 ΕΚ.

6. Δεδομένου ότι δεν αμφισβητείται το γεγονός ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του κοινοτικού δικαίου, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή, να διαπιστωθεί η παράβαση του κράτους μέλους και να καταδικαστεί αυτό στα δικαστικά έξοδα.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

2 — ΕΕ L 257, σ. 26.

3 — Πρβλ., π.χ., την απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1999, C-315/98, Επιτροπή κατά Ιταλίας (Συλλογή 1999, σ. I-8001, σκέψη 11).

Πρόταση

7. Ενόψει των ανωτέρω, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να εκδώσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.